

6, 75. BĀLAR. 89, 5. 284, 15. — 4) *eine Affenart. — 5) *ein Rakshas. — 6) * = पशुघातिन् oder उपो-
घातिन्.

कीर्त् in घा° und मा°.

कीर् 1) m. a) Papagei Spr. 7669. — 2) Pl. N. pr. eines Volkes. — 2) *n. Fleisch.

*कीर्क m. 1) = प्राणक. — 2) = क्षणक. — 3) eine best. Pflanze.

*कीर्वाक n. ein best. wohlriechender Stoff RĀ-
ĀN. 12, 137.

कीर्त् m. Lobsänger, Dichter.

कीर्त्वादन Adj. Lobsänger antreibend.

कीर्त्न Adj. preisend; m. Lobsänger RV. 1, 100,
9, 5, 4, 10. 40, 8. 52, 12.

*कीरेण m. 1) Mangifera indica RĀĀN. 11, 9. —
2) Wallnussbaum RĀĀN. 11, 82. — 3) = त्रिलोकक
RĀĀN. 11, 94.

*कीरोद्भूत Adj. aus dem Lande der Kira (Pferd)
GAL.

कीर्ण Partic. s. u. 3. und 4. कर्.

*कीर्णपुष्प m. eine best. Schlingpflanze mit süssem
Milchsafft RĀĀN. 3, 80.

*कीर्णि f. Nom. act. von 3. कर्.

कीर्त्न 1) n. das Erwähnen, Nennen, Aufzählen,
Berichten, Erzählen. — 2) f. घ्रा a) dass. — b) *Ruhm.

कीर्त्य, कीर्तयति (episch auch Med.) 1) comme-
morare, gedenken, Erwähnung thun, nennen, auf-
führen, hersagen, mittheilen, verkünden, erzählen,
rühmend erwähnen; mit Gen. oder Acc. (nur die-
ser später). — 2) Etwas als Etwas erwähnen, er-
klären für, nennen, heissen; mit zwei Acc. Pass.
heissen, gelten für. — Desid. Erwähnung thun
wollen, mit Gen. AIT. ĀR. 469, 19 (न चिकीर्तयि-
षेत् zu lesen). — Mit घ्नन् gedenken, Erwähnung
thun, verkünden, hersagen, erzählen; mit Acc.

— Mit समन् in समनुकीर्त्न. — Mit समभिं berich-
ten, erzählen; mit Acc. — Mit उद् preisen, mit
Acc. — Mit परि 1) laut überall verkünden, verkün-
den, mittheilen, erwähnen, erzählen, preisen; mit
Acc. — 2) erklären für, nennen; mit zwei Acc. Pass.
heissen, gelten für. — Mit संपरि aufzählen. — Mit
प्र 1) hersagen, mittheilen, verkünden, ausposaunen
HEMĀDRI 1, 582, 20. — 2) erklären für, nennen; mit
zwei Acc. Pass. heissen, gelten für 216, 21. — 3)
guthheissen, für angemessen erachten; mit Acc. —
Mit संप्र 1) erwähnen, mit Acc. — 2) erklären für,
nennen; mit zwei Acc. Pass. heissen, gelten für.

— Mit सम् erwähnen, hersagen, verkünden, prei-
sen; mit Acc.

कीर्त्ति 1) f. a) das Gedenken, Erwähnung; Rede,

Kunde. — b) gute Kunde, Ruhm. Neben श्लोक CAT.
Ba. 6, 3, 1, 17 (wohl कीर्त्ति: श्लोक; zu lesen). 14, 4,
3, 18. Auch personificirt als Tochter Daksha's
und Gattin Dharmas. — c) ein best. Tact S. S. S.
210. — d) *Ausdehnung. — e) *Glanz. — f) *Schmutz
(vgl. 3. कर्). — g) * = प्रसाद oder प्रासाद. — h)
*N. pr. einer Matrikā. — 2) m. N. pr. eines Soh-
nes des Dharmanetra VP. 2, 4, 54.

कीर्त्तिकर् Adj. (f. ई) Ruhm verschaffend Spr.
6089, v. 1.

कीर्त्तिव्य Adj. zu preisen.

कीर्त्तिधर m. N. pr. eines Autors.

*कीर्त्तिभाज् m. Bein. Droṇa's.

कीर्त्तिमत् 1) Adj. berühmt, von Personen. — 2)
m. N. pr. a) eines der विष्णु देवस. — b) eines
Sohnes des a) Utiānapāda. — β) Vasudeva. —
γ) Aṅgiras. — 3) f. पत्नी Bein. der Dākshajānī.

कीर्त्तिमय Adj. (f. ई) aus Ruhm bestehend.

कीर्त्तिमालिनी f. ein Frauennamen.

कीर्त्तिपुत्र Adj. berühmt (Person) 150, 11.

कीर्त्तिरथ m. N. pr. eines Fürsten der Videha.

कीर्त्तिराज m. Pl. Bez. bestimmter Rshi.

कीर्त्तिराज m. N. pr. eines Fürsten der Videha.

कीर्त्तिवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten.

कीर्त्तिवास m. N. pr. 1) eines Autors. — 2) eines
Asura.

*कीर्त्तिशेष m. Tod.

कीर्त्तिमार m. N. pr. eines Mannes DAČAK. 43, 6.

कीर्त्तिमिहरेव m. desgl.

कीर्त्तिमन m. N. pr. eines Neffen Vāsuki's.

कीर्त्तिमोम m. N. pr. eines Mannes.

कीर्त्तिस्तम्भ m. Ruhmsäule BĀLAR. 75, 13.

(कीर्त्तिन्य) कीर्त्तिनिघ्र Adj. rühmenswerth.

कीर्त्त्य Adj. herzusagen in दिवा°.

कीर्त्य Adj. in उर्°.

*कीर्त्त्यि Adj. von 3. कर्.

कीर्त्त्या f. wohl ein best. Vogel.

*कीर्त्त्य्, कीर्त्त्याति (बन्धने).

कीर्त्त्य 1) m. (adj. Comp. f. घ्रा) a) zugespitztes
Holz, Pfahl, Pflock, Keil. Auch *f. घ्रा. — b) Hand-
griff. — c) Ellbogen VP. 5, 20, 54. Auch *f. घ्रा. —
d) eine spitz zulaufende Geschwulst. — e) eine best.
ungünstige Lage des Fötus. — f) die mittleren Sil-
ben eines Spruches. — g) Bein. des Vitarāga Ma-
hoṇa. — h) * = बन्ध Manu. zu VS. 2, 31. — 2)
*m. f. a) Lanze, Speer. — b) Flamme. — c) ein
Bischen. — 3) f. घ्रा ein Stoss mit dem Ellbogen.
Auch *m. — 4) *n. = कीर्त्त्य Fleisch GAL.

कीर्त्त्यक 1) m. a) = कीर्त्त्य 1) a). — b) Schiene (bei
Knochenbrüchen). — c) * = कीर्त्त्य 1) d). — d) *Ku-

bebe NIGH. PR. — e) Bez. bestimmter Ketu. — f)
das 42ste Jahr im 60jährigen Jupitercyclus. — 2)
f. कीर्त्त्या Pflanz, Bolzen HEMĀDRI 1, 291, 19.

कीर्त्त्यकविवरण n. Titel eines Werkes BÜHLER,
Rep. No. 444.

कीर्त्त्यन n. das Annageln, Befestigen KĀLĀ. 4, 153.

कीर्त्त्यनीय Adj. anzunageln, zu befestigen ebend.

*कीर्त्त्यपादिका f. v. l. zu कीर्त्त्य RĀĀN. 5, 111.

*कीर्त्त्यसंपर्श m. Diospyros glutinosa.

कीर्त्त्याल 1) m. süsster Trank, auch von einem himm-
lischen, dem Amṛta zu vergleichenden Tranke.
Auch *n. — 2) n. a) Blut. — b) *Wasser.

कीर्त्त्यालज्ज n. Fleisch.

*कीर्त्त्यालयि m. Meer.

कीर्त्त्यालय 1) Adj. Blut trinkend. — 2) *m. ein
Rakshas TRIK. 1, 1, 73.

कीर्त्त्यालप्रा Adj. den Trank Kīlāla trinkend.

कीर्त्त्यालपेशम् Adj. mit dem Trank Kīlāla ge-
schmückt MAITR. S. 2, 7, 12.

*कीर्त्त्यालिन् m. Eidechse, Chamäleon NIGH. PR.

कीर्त्त्यालप्री Adj. f. den Trank Kīlāla im Euter
führend.

कीर्त्त्यालपिषधि f. ein zur Bereitung eines berau-
schenden Trankes dienendes Kraut ĀPAST.

कीर्त्त्यालित 1) angesteckt, befestigt. कीर्त्त्यालितेव चा-
स्मिन्नेव स्थाने तनुः wie festgenagelt KĀD. II, 44, 11.
— 2) stecken bleibend. — 3) bespuckt —, besät mit
(Instr. oder im Comp. vorangehend) KĀD. II, 134, 7, 14.

कीर्त्त्यालश्र m. = कीर्त्त्य 1) g).

कीर्त्त्यालश्च Adj. = कियन्. घ्रा कीर्त्त्यालः quousque?

कीर्त्त्याल 1) *Adj. nackt. — 2) m. a) Affe. — b) *Vo-
gel. — c) die Sonne.

*कीर्त्त्यालपार्श्व m. und f. ई) Achyranthes aspera.

कीर्त्त्यालपील m. eine best. Krankheit AV. PAIPP. 19, 8, 4.

कीर्त्त्याल m. Lobsänger, Dichter.

1. कु Pron. interr. in कुतस् u. s. w. Drückt am An-
fange eines Comp. Mangel aus. Vgl. कुँ.

2. कु Verbalwurzel s. कू.

3. कु f. 1) die Erde ĀRJABB. 2, 1. Land, Erdboden
Spr. 7789. — 2) die Basis eines Dreiecks (Comm.
zu ĀRJABB. 2, 8) oder einer anderen Figur. — c)
Bez. der Zahl eins.

कुब्द्या f. s. कुम्ब्या.

*कुम्, कुंशति und कुंशयति (भाषार्थ oder भासार्थ).

कुंश in मू°, घ्र°, यु° und मू°.

*कुम्, कुंसति und कुंसयति = कुम्.

कुंस in मू°, घ्र°, यु° und मू°.

*कुक्, कौकते (घ्रादिनि).

कुक्थी f. eine schlechte, elende Erzählung.

कुक्थ्या f. ein schlechtes Mädchen.